

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 140/19
V Luxemburgu 12. novembra 2019

Rozsudok vo veci C-363/18
Organisation juive européenne, Vignoble Psagot Ltd/Ministre
de l'Économie et des Finances

Potraviny pochádzajúce z územia okupovaných štátom Izrael musia uvádzať označenie tohto územia pôvodu, a v prípade, že pochádzajú z izraelskej osady nachádzajúcej sa v rámci tohto územia, aj údaj o tomto pôvode

Súdny dvor vo svojom rozsudku veľkej komory z 12. novembra 2019, *Organisation juive européenne a Vignoble Psagot (C-363/18)*, ktorý sa týkal výkladu nariadenia (EÚ) č. 1169/2011¹, rozhodol, že potraviny pochádzajúce z územia okupovaného štátom Izrael musia uvádzať označenie tohto územia pôvodu, a v prípade, že takéto potraviny pochádzajú z oblasti alebo zo skupiny oblastí predstavujúcich izraelskú osadu v rámci uvedeného územia, aj údaj o tomto pôvode.

V spore vo veci samej proti sebe stoja združenie *Organisation juive européenne* a spoločnosť *Vignoble Psagot Ltd* na jednej strane, a *ministre de l'Économie et des Finances* (francúzsky minister hospodárstva a financií) na druhej strane, vo veci zákonnosti stanoviska týkajúceho sa označovania pôvodu tovaru pochádzajúceho z územia okupovaných štátom Izrael od roku 1967 (*avis relatif à l'indication de l'origine des marchandises issues des territoires occupés par l'État d'Israël depuis le mois de juin 1967*) a vyžadujúceho, aby na týchto potravinách boli uvedené predmetné údaje. Toto stanovisko nadväzovalo na uverejnenie výkladového stanoviska týkajúceho sa označenia pôvodu tovaru z týchto území² Európskou komisiou.

Po prvé Súdny dvor uviedol, že krajina alebo miesto pôvodu potraviny musia byť v súlade s článkami 9 a 26 nariadenia č. 1169/2011 uvedené, ak neuvedenie takéhoto údaja by mohlo viesť spotrebiteľa do omylu tým, že by si mohol myslieť, že potravina má inú krajinu pôvodu alebo miesto pôvodu, než je miesto jej skutočného pôvodu alebo krajina jej skutočného pôvodu. Okrem toho rozhodol, že ak je údaj o mieste pôvodu alebo krajine pôvodu uvedený na danej potravine, nesmie byť klamlivý.

Po druhé Súdny dvor spresnil tak výklad pojmu „krajina pôvodu“³, ako aj pojmov „krajina“ a „územie“ v zmysle nariadenia č. 1169/2011. V tejto súvislosti uviedol, že daný pojem je definovaný v článku 2 ods. 3 uvedeného nariadenia pomocou odkazu na Colný kódex Únie⁴, podľa ktorého sa za tovar s pôvodom v určitej „krajine“ alebo na určitom „území“ považuje tovar, ktorý má buď úplný pôvod v tejto krajine alebo na tomto území, alebo tovar, ktorého posledné a podstatné zušľachtenie alebo prepracovanie sa uskutočnilo v tejto krajine alebo na tomto území.⁵

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1169/2011 z 25. októbra 2011 o poskytovaní informácií o potravinách spotrebiteľom, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a ktorým sa zrušuje smernica Komisie 87/250/EHS, smernica Rady 90/496/EHS, smernica Komisie 1999/10/ES, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES, smernice Komisie 2002/67/ES a 2008/5/ES a nariadenie Komisie (ES) č. 608/2004 (Ú. v. EÚ L 304, 2011, s. 18).

² Výkladové stanovisko týkajúce sa označenia pôvodu tovaru z územia okupovaných Izraelom od [júna] 1967 (Ú. v. EÚ C 375, 2015, s. 4).

³ Článok 9 ods. 1 písm. i) a článok 26 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1169/2011.

⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (Ú. v. EÚ L 269, 2013, s. 1).

⁵ Článok 60 nariadenia č. 952/2013.

Pokiaľ ide o pojem „krajina“, ktorý je opakovane použitý v Zmluve o EÚ a o FEÚ ako synonymum pojmu „štát“, Súdny dvor uviedol, že na zabezpečenie koherentného výkladu práva Únie je potrebné priznať tomuto pojmu v Colnom kódexe Únie, a teda aj v nariadení č. 1169/2011, rovnaký význam. Pojem „štát“ označuje suverénny orgán vykonávajúci v rámci svojich geografických hraníc všetky právomoci priznané medzinárodným právom. Pokiaľ ide o pojem „územie“, Súdny dvor poznamenal, že zo samotnej formulácie článku 60 Colného kódexu Únie vyplýva, že označuje iné subjekty než „krajiny“, a teda iné ako „štáty“. V tomto kontexte Súdny dvor spresnil, že uvedenie údajov na potravinách, že štát Izrael je ich „krajinou pôvodu“, hoci tieto potraviny v skutočnosti pochádzajú z územia, z ktorých každé má vlastné medzinárodné postavenie, ktoré je odlišné od postavenia tohto štátu, ktorý ich okupuje, a podliehajú jeho obmedzenej jurisdikcii ako okupačnej mocnosti v zmysle medzinárodného humanitárneho práva, by mohla viesť spotrebiteľa do omylu. V dôsledku toho Súdny dvor rozhodol, že uvedenie územia pôvodu predmetných potravín je v zmysle nariadenia č. 1169/2011 povinné, aby sa predišlo situácii, že spotrebiteľ by mohol byť uvedený do omylu, pokiaľ ide o skutočnosť, že štát Izrael pôsobí na predmetných územiach ako okupačná mocnosť, a nie ako suverénny orgán.

Po tretie a na záver, pokiaľ ide o pojem „miesto pôvodu“⁶, Súdny dvor uviedol, že sa má chápať tak, že odkazuje na akýkoľvek konkrétny zemepisný priestor nachádzajúci sa v rámci krajiny alebo územia pôvodu potraviny, ktorým však nemôže byť adresa výrobcu. Z tohto dôvodu údaj, podľa ktorého potravina pochádza z „izraelskej osady“ nachádzajúcej sa na niektorom z „územií okupovaných štátom Izrael“, môže byť považovaný za údaj o „mieste pôvodu“, pokiaľ výraz „osada“ odkazuje na geograficky vymedzené miesto.

Okrem toho, pokiaľ ide o otázku, či sa výraz „izraelská osada“ musí považovať za povinný, Súdny dvor najprv zdôraznil, že sídelné osady postavené na niektorých územiach okupovaných štátom Izrael sa vyznačujú tou okolnosťou, že predstavujú zhmotnenie politiky premeny obyvateľstva vedenej týmto štátom mimo jeho územia, ktorá je v rozpore s pravidlami medzinárodného humanitárneho práva.⁷ Súdny dvor ďalej rozhodol, že neuvedenie tohto údajov, čo by znamenalo, že by sa uviedlo iba územie pôvodu, by mohlo viesť spotrebiteľa do omylu. Spotrebiteľia sa totiž nemôžu pri neexistencii akejkoľvek informácie, ktorá by mohla objasniť túto otázku, dozvedieť, že miestom pôvodu potraviny je oblasť alebo skupina oblastí predstavujúcich sídelnú osadu postavenú na niektorom z uvedených území v rozpore s pravidlami medzinárodného humanitárneho práva. Súdny dvor poznamenal, že podľa ustanovení nariadenia č. 1169/2011⁸ informovanie spotrebiteľov musí umožniť týmto spotrebiteľom rozhodnúť sa pri výbere na základe informácií, ako aj so zreteľom nielen na zdravotné, hospodárske, environmentálne a sociálne aspekty, ale aj na aspekty týkajúce sa etiky či dodržiavania medzinárodného práva. Súdny dvor v tejto súvislosti zdôraznil, že takéto aspekty môžu ovplyvniť rozhodnutia o nákupe spotrebiteľov.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

⁶ Článok 9 ods. 1 písm. i) a článok 26 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1169/2011.

⁷ Článok 49 šiesty odsek Ženevského dohovoru o ochrane civilných osôb za vojny zo dňa 12. augusta 1949.

⁸ Odôvodnenia 3 a 4 a článok 3 ods. 1 nariadenia č. 1169/2011.